

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Popa Ion, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, pe cauza penală în privința lui

Popa Ion Iacov, născut la 05 februarie 1969
în s. Ignăței, r-nul Rezina, cu domiciliul în s.
Cogîlniceni, r-nul Rezina, temporar domiciliat
în mun. Chișinău, str. Costin 57, ap. 160.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 11 noiembrie 2011 – 08 august 2013;

- instanța de apel: 04 septembrie 2013- 05 noiembrie 2013;

- instanța de recurs: 18 februarie 2014- 26 martie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 august 2013, Popa Ion a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3(trei) ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. *În fapt*, pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Popa Ion la 25 septembrie 2011, ora 18.30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd prin intenție directă, din motive de profit, pătrunzînd pe teritoriul SRL „CNG CAR” situat în mun. Chișinău, str. I. Radu 27 tainic a încercat să sustragă de pe teritoriul companiei mai multe piese auto în sumă de 4300 lei, dar a fost reținut de paznici.

În drept, acțiunile inculpatului Popa Ion au fost încadrate în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal, adică, *tentativa la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

2.1. La stabilirea pedepsei, instanța de fond a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, suspendând condiționat executarea pedepsei, conform art. 90 Cod penal, ținând cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una mai puțin gravă, de motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Cebotari Pavel în numele inculpatului a depus apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului, avocatul a declarat, că sentința instanței de fond nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, iar vina inculpatului nu a fost dovedită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că probele pe cauza dată au fost analizate și verificate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Necătfînd la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina de comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin probele acumulate la cauza penală și anume: declarațiile reprezentantului părții civile SRL „CNG CAR”, a martorilor Goluță Ruslan, Cobzari Denis, Căruntu Serghei și procesul verbal de cercetare la fața locului din 25 septembrie 2011.

Prin urmare, Colegiul penal a conchis că argumentele inculpatului și a avocatului nu și-au găsit confirmare, fiind doar o încercare de eschivare de la răspunderea penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a reiterat, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77, 90 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor menționate avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că instanțele de judecată nu au atras atenția la cele invocate de apărător în dezbateri, nu a fost audiat reprezentantul părții civile și nu au fost cercetate corpurile delict.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar*

temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În speță, Colegiul penal verificînd motivele recursului declarat, constată că avocatul în argumentarea recursului indică ca temei de drept pct. 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt făcînd referire la aprecierea eronată a probelor reținută de instanța de apel la adoptarea hotărîrii și nu descrie care este eroarea de drept care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Colegiul penal menționează că, prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată că, recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

În consecință, aflîndu-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărîrilor atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de avocat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Popa Ion împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, pe cauza penală în privința lui Popa Ion, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc